RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 3492/90

af 27. november 1990

om fastlæggelse af de elementer, der skal tages i betragtning i årsregnskaberne for de interventionsforanstaltninger i form af offentlig oplagring, som finansieres gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2048/88 (2), særlig artikel 3, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Forordning (EØF) nr. 1883/78 (3), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 787/89 (4), fastsætter de almindelige regler for finansiering af interventioner gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen;

ved Rådets forordning (EØF) nr. 3247/81 af 9. november 1981 om finansiering gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen, af bestemte interventionsforanstaltninger, især interventionsorganernes opkøb, oplagring og salg af landbrugsprodukter (5), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3757/89 (6), fastsættes der regler og betingelser for de årsregnskaber, der gør det muligt at fastslå, hvilke udgifter EUGFL, Garantisektionen, skal finansiere i forbindelse med interventionsforanstaltninger i form af offentlig oplagring; erfaringerne viser, at de gældende bestemmelser bør forenkles, og at gennemførelsesbestemmelserne bør fastsættes efter en forenklet procedure; forordning (EØF) nr. 3247/81 bør ophæves;

efter landbrugsbestemmelserne opkøber interventionsorganerne de produkter, der tilbydes til intervention; det bør præciseres, at medlemsstaterne er forpligtede til at træffe de fornødne foranstaltninger med henblik på at sikre, at de overtagne produkter opbevares korrekt; det er nødvendigt, at der med jævne mellemrum udarbejdes lageropgørelser for de oplagrede produkter, således at disse kan sammenholdes med lagerregnskaberne og finansregnskaberne; der bør fastsættes bestemmelser for finansiering af svind, forringelse af produktets kvalitet, transport af interventionsprodukter og inddrivning af beløb hos sælgere, købere og lagerholdere;

i artikel 37, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 822/87 af 16. marts 1987 om den fælles markedsordning for vin (7), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1325/90 (8), fastsættes det, omkostningerne ved foranstaltningerne til afsætning af produkter fra de i forordningens artikel 35 og 36 omhandlede destillationer afholdes af EUGFL, Garantisektionen; de bestemmelser, der skal gælde for denne afsætningsforanstaltning, bør præciseres;

det bør fastsættes, at der skal vedtages gennemførelsesbestemmelser, og fastlægges, hvilken procedure der skal anvendes i den forbindelse —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der opstilles årsregnskaber for hvert produkt, der oplagres på et offentligt interventionslager.

I regnskaberne skelnes der klart mellem følgende udgifts- og indtægtskategorier:

a) udgifter ved fysiske operationer i forbindelse med interventionsorganernes opkøb af produktet

b) renteudgifter i forbindelse med de midler, medlemsstaterne har stillet til rådighed for interventionsopkøb af produkter

c) forskellen mellem på den ene side værdien af de mængder, der er overført fra det foregående regnskabsår, og værdien af de mængder, der er indgået, under hensyntagen til de i litra d) omhandlede nedskrivninger, og på den anden side værdien af de udlagrede mængder og værdien af de mængder, der er overført til det følgende regnskabsår, samt eventuelle andre udgifter og indtægter

d) de beløb, der følger af de i artikel 8 i forordning (EØF) nr. 1883/78 omhandlede nedskrivninger.

Listen over de i litra a) omhandlede udgifter og en specifikation af de øvrige udgifter og indtæger i litra c) findes i bilaget.

Omkostningerne ved transport inden for eller uden for en medlemsstats område godkendes efter fremgangsmåden i

(1) EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13.
(2) EFT nr. L 185 af 15. 7. 1988, s. 1.
(3) EFT nr. L 216 af 5. 8. 1978, s. 1.
(4) EFT nr. L 85 af 30. 3. 1989, s. 1.
(5) EFT nr. L 327 af 14. 11. 1981, s. 1.
(6) EFT nr. L 365 af 15. 12. 1989, s. 11.
(7) EFT nr. L 84 af 27. 3. 1987, s. 1.
(8) EFT nr. L 132 af 23. 5. 1990, s. 19.

artikel 26 i forordning (EØF) nr. 2727/75 [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1340/90 [2], eller, alt efter tilfældet, i den tilsvarende artikel i de øvrige forordninger om fælles markedsordninger for landbrugsprodukter og bogføres i overensstemmelse med litra a).

2. Tidspunktet for bogføringen af de forskellige udgifter og indtægter afhænger af, hvornår de fysiske operationer i forbindelse med interventionen finder sted, medmindre der er vedtaget særlige bestemmelser efter fremgangsmåden i artikel 8.

3. Når der på en konto opstår en kreditsaldo, fradrages denne i det løbende regnskabsårs udgifter.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne træffer alle foranstaltninger til at sikre, at produkter, som har været genstand for EF-intervention, opbevares korrekt.

2. Medlemsstaterne giver efter anmodning Kommissionen meddelelse om, hvilke supplerende administrative bestemmelser de vedtager med henblik på anvendelse og forvaltning af interventionsforanstaltningerne.

Artikel 3

Interventionsorganerne foretager i løbet af hvert regnskabsår en lageropgørelse for hvert produkt, der har været genstand for EF-intervention.

De sammenholder resultatet af denne lageropgørelse med regnskabsoplysningerne; de konstaterede kvantitative forskelle bogføres i overensstemmelse med artikel 5 ligesom de kvalitative forskelle, der er konstateret i forbindelse med kontrol.

Artikel 4

1. Der kan fastsættes en tolerance for tilladt svind i forbindelse med opbevaringen af de oplagrede mængder.

Svindet som følge af opbevaringen er lig med forskellen mellem de teoretiske lagre, der fremgår af det bogføringsmæssige lagerregnskab, og de faktiske lagre på den sidste dag i regnskabsåret, fastslået på grundlag af den i artikel 3 omhandlede lageropgørelse, eller, i løbet af regnskabsåret, lig med det lager, der ifølge regnskabet resterer, efter at det faktiske lager på et lagerdepot er opbrugt.

2. Der kan fastsættes en tolerance for tilladt svind i forbindelse med forarbejdning af de overtagne mængder.

3. Svind som følge af tyveri eller andet tab, hvortil årsagen kan fastslås, indgår ikke i beregningen af de i stk. 1 og 2 omhandlede tolerancer.

4. De i stk. 1 og 2 omhandlede tolerancer fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 8, om nødvendigt efter en undersøgelse i den pågældende forvaltningskomité.

Artikel 5

1. Svind og mængder, hvis kvalitet er forringet som følge af de fysiske oplagrings-, transport- eller forarbejdningsvilkår eller for lang opbevaring, bogføres som udgået af interventionslageret på den dato, hvor svindet eller kvalitetsforringelsen er konstateret.

2. Værdien af de i stk. 1 omhandlede mængder bestemmes efter fremgangsmåden i artikel 8.

3. Medmindre andet er fastsat i særlige EF-bestemmelser, bogføres eventuelle indtægter fra salg af forringede produkter samt eventuelle andre beløb, der modtages i den forbindelse, ikke.

4. Medmindre andet er fastsat i særlige EF-bestemmelser, betragtes et produkt som forringet, hvis det ikke længere opfylder de kvalitetskrav, der var gældende ved opkøbet.

5. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om svind og om forringelse af produktets kvalitet, som skyldes naturbegivenheder. Kommissionen træffer de fornødne afgørelser efter fremgangsmåden i artikel 8.

Artikel 6

Beløb, der opkræves eller inddrives hos sælgere, købere og lagerholdere, og som svarer til

— de faktiske udgifter som følge af manglende overholdelse af bestemmelserne for køb og salg af produkterne

— sikkerhedsstillelser, der fortabes i henhold til forordning (EØF) nr. 352/78 [3]

— de beløb, som de handlende skal betale, hvis de ikke overholder de forpligtelser, der er fastsat i EF-bestemmelserne

krediteres EUGFL i overensstemmelse med artikel 1, stk. 1, litra c).

Artikel 7

Finansieringen af de i artikel 37, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede afsætningsomkostninger for alkohol falder ind under bestemmelserne i artikel 2 til 6 i nærværende forordning.

Artikel 8

Gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 13 i forordning (EØF) nr. 729/70.

Artikel 9

Forordning (EØF) nr. 3247/81 ophæves.

Artikel 10

Denne forordning træder i kraft den 1. oktober 1990.

[1] EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.
[2] EFT nr. L 134 af 28. 5. 1990, s. 1.
[3] EFT nr. L 50 af 22. 2. 1978, s. 1.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. november 1990.

På Rådets vegne
V. SACCOMANDI
Formand

BILAG

Udgifter og indtægter, der kan medtages i de i artikel 1, stk. 1, omhandlede regnskaber

A. *Udgifter til de i litra a) omhandlede fysiske operationer i forbindelse med oplagringen*

1. Omkostninger, der dækkes med faste beløb:
   a) indlagring
   b) udlagring
   c) oplagring, inkl. omkostninger ved lageropgørelse
   d) forarbejdning og udbening
   e) emballering
   f) etikettering
   g) analyser
   h) denaturering, farvning, håndtering og arbejdsløn
   i) udtagning af og genindlæggelse på lager
   j) transport efter intervention
   k) transport fra fabrik til lager
   l) omkostninger i forbindelse med gratis uddeling af produkter fra offentlig intervention
2. Omkostninger, der ikke dækkes med faste beløb, og som ikke nødvendigvis er knyttet til tidspunktet for den fysiske operation:
   — transportomkostninger inden interventionen, som er betalt eller opkrævet i forbindelse med opkøbet
   — omkostninger ved transport inden for eller uden for en medlemsstats område eller i forbindelse med eksport
   — omkostninger, der dækkes ved licitation
   — andre omkostninger som følge af foranstaltninger, som er fastsat i EF-bestemmelserne.

B. *Andre udgifter eller indtægter omhandlet i litra c):*

— værdien af svind og mængder, hvis kvalitet er forringet, som omhandlet i artikel 5, stk. 1, 2 og 5

— andre beløb end de i artikel 5, stk. 3, omhandlede, der opkræves eller inddrives hos sælgere, købere eller lagerholdere.